

Motion till riksdagen 2024/25:2948

av Jonny Cato m.fl. (C)

Arbetsmarknad

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram förslag för att säkerställa reformeringen av Arbetsförmedlingen i enlighet med motionen och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta fram förslag för att säkerställa Arbetsförmedlingens fortsatta reformering och lokala närvaro i hela landet och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av Samhalls uppdrag, verksamhet och förutsättningar som tar fasta på hur osund konkurrens kan undvikas samt hur företaget bättre kan medverka till att utveckla och kompetensförsörja den reguljära arbetsmarknaden, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att utvidga införandet av etableringsjobben till företag utan kollektivavtal och till bemanningsföretag, på ett sätt som gör att fördelarna i etableringsjobben inte går förlorade, och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att effektivisera dagens olika anställningsstöd och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att utöka jobbstimulansen i försörjningsstödet och göra den tillgänglig för fler och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över reglerna kring utstationering och anpassa dessa utifrån hur det var utformat enligt den s.k. lex Laval och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ömsesidigt erkännande avseende tjänstesektorn inom EU och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att motverka all EU-lagstiftning som hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen för sympatiåtgärder, såsom blockader och strejker, så att de endast bör riktas mot företaget där den ursprungliga strejken äger rum och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att de som vidtar sympatiåtgärder bör ha ett tydligt ansvar för att minimera skadan man gör på företag och arbetsplatser som inte är inblandade i den ursprungliga konflikten och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över lagstiftningen för att säkerställa att om en arbetsplats redan har villkor som är likvärdiga eller bättre än kollektivavtal, att stridsåtgärder då inte ska kunna användas för att tvinga företagen att ansluta sig till ett formellt kollektivavtal, och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheterna att förbättra arbetsmiljön på svenska arbetsplatser genom ökat fokus på stöd till arbetsgivarnas arbetsmiljöarbete och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av regelverk och stöd kring arbetsmiljö, i syfte att förbättra förutsättningarna för distansarbete, och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om reglerna kring förmånsbeskattning, i syfte att förbättra förutsättningarna för distansarbete, och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta för skapande av gigjobb och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att öka gigarbetares inkludering i socialförsäkringssystemet och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förändrade takbelopp för arbetslöshetsförsäkringen och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheterna för arbetssökande att fortsätta sedan tidigare påbörjade deltidsstudier som inte begränsar deras möjlighet att ta nytt arbete med bibehållen ersättning och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning med uppdrag att kartlägga behov och förutsättningar för framtidens utbildning, arbete och ett lärande arbetsliv och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning som ser över kvinnors sjukskrivningar och tillkännager detta för regeringen.

Reformer för att fler ska komma in på arbetsmarknaden

De historiska utmaningarna har följt efter varandra de senaste åren. Coronapandemin skapade enorma effekter på arbetsmarknaden med oro i form av drastiskt ökat antal varsel, korttidspermitterad personal och en oerhört snabb ökning av arbetslösheten som gav särskilt tydliga effekter för unga och långtidsarbetslösa. Härefter Rysslands invasion av Ukraina, energikris, räntehöjningar och en lågkonjunktur. Sverige behöver fortsätta reformer för en arbetsmarknad i omställning och för att Sverige ska stå bättre rustat för

framtiden. Nu mer än någonsin behövs reformer för att utsatta grupper ska komma in i arbete, för att minska tudelningen på arbetsmarknaden och för att bibehålla och hålla en hög sysselsättning även i övriga grupper.

Sysselsättningsgraden och arbetskraftsdeltagandet var högt i en europeisk jämförelse före corona, inte minst bland kvinnor och äldre. Arbetsmarknaden var dock redan då allvarligt tudelad och tudelningen ökade ytterligare i samband med effekterna av pandemin. Arbetslösheten är flera gånger högre för nyanlända och personer med kort utbildning än för inrikes födda och personer med hög utbildning, samtidigt är det färre utrikesfödda kvinnor som kommer i arbete jämfört med utrikesfödda män. Sverige har också EU:s lägsta andel jobb utan utbildningskrav, så kallade enkla jobb. Dessa två fenomen – svårigheterna för marginalgrupper att få ett arbete och bristen på enkla jobb – hänger ihop. En hårt reglerad arbetsrätt, höga ingångslöner samt höga skatter har gjort att de enkla jobben blivit färre och gör det svårare för ungdomar och nyanlända att få sitt första jobb.

Sverige behöver ett antal konkreta och ansvarsfulla reformer för att åstadkomma lägre trösklar till arbetsmarknaden, fler jobb utan utbildningskrav och en effektivare matchning. Sverige behöver reformer för en arbetsmarknad som stimulerar till utveckling och fler arbetstillfällen, som gör det lättare att få men också att byta arbete i en tid med ökat omställningsbehov. En arbetsmarknad som klarar snabb och väl fungerande omställning och återhämtning. Nu mer än någonsin.

Historiska reformer för att bryta tudelningen på arbetsmarknaden vad gäller, bland annat, arbetsrätt, ingångslöner, arbetsförmedling, arbetslöshetsförsäkringen, integration av nyanlända och skatteklar på arbete inleddes, och till viss del genomfördes, som en del i samarbetet mellan Centerpartiet, Liberalerna och den tidigare regeringen utifrån januariavtalet. Reformer som är nödvändiga för en bättre återhämtning av arbetsmarknaden och för att skapa bättre förutsättningar för framtida möjligheter och behov av omställning. De historiska förändringarna som genomfördes på arbetsmarknaden med en modern arbetsrätt tillsammans med ett världsunikt omställningspaket, i enlighet med parternas överenskommelse med bakgrund i januariavtalet, är en central och väldigt viktig del av detta. Men det finns fler reformer vars arbete behöver säkerställas och utvecklas i enlighet med intentionerna. Utöver dessa reformer behövs dessutom ytterligare insatser för att minska tudelningen och förbättra arbetsmarknadens funktionssätt. Sveriges ekonomi och utveckling, liksom arbetstillfällen till många tusentals, är beroende av att vi löser dessa grundläggande problem på arbetsmarknaden.

Arbetsförmedlingens fortsatta reformering och lokala närvaro måste säkerställas

Centerpartiet har under lång tid drivit på för att den arbetsförmedlande delen av Arbetsförmedlingen på sikt ska avvecklas. Arbetsförmedlingen har tyvärr aldrig lyckats med sitt uppdrag att förmedla arbeten, däremot har fristående arbetsförmedlare lyckats betydligt bättre. Därför vill vi att fristående jobbförmedlare istället ska hjälpa arbetsökande i jobb, och att en arbetsförmedlarpeng därefter betalas ut baserat på jobbförmedlarnas resultat, betydligt mer de förmedlare som funnit jobb åt de som är längst från arbetsmarknaden. Arbetsförmedlingen bör finnas kvar, men framförallt för att säkra

lokal närvaro och samordning i hela landet, samverkan med kommuner, andra myndigheter och civilsamhället, samt för myndighetsutövning, som kontroll och uppföljning.

Arbetsförmedlingen har upphandlat arbetsmarknadstjänster från fristående jobb-förmedlare i femton år. Genom januariavtalet drev Centerpartiet igenom och påbörjade arbetet med att reformera Arbetsförmedlingen med målsättningen att fristående jobb-förmedlare helt skulle ta över matchningen. Reformeringen har kommit halvvägs. Nu finns ett system där fristående aktörer snabbt kan förmedla jobb till arbetssökande eller lägga upp en plan för studier. Systemet har tydliga ramar och regler, och har oväntat snabbt givit förbättrade resultat i form av jobb för de som fått motta dem. Men det är många steg kvar innan reformen är klar, inte minst när det gäller att fokusera resurser och incitament på de som är längst från arbetsmarknaden. Dessvärre har den nuvarande regeringen nyligen gett Arbetsförmedlingen i uppdrag att, till viss del, återta ansvaret för matchning. Det är en mycket oroande utveckling och riskerar att få stora negativa konsekvenser. Istället borde regeringen renodla den uppdelning där Arbetsförmedlingen står för den övergripande myndighetsutövningen medan de fristående företagen har hand om det praktiska matchningsarbetet. Regeringen måste värna och utveckla den påbörjade reformeringen av Arbetsförmedlingen. Samverkan mellan Arbetsförmedlingen och kommunerna, samt mellan kommunerna och de fristående aktörerna behöver också tydliggöras. Kommunerna behöver dessutom ges incitament att samverka med de fristående aktörerna. Samhall

Arbetsmarknadsinsatser, oavsett för vilka de är ämnade, måste leverera goda resultat för målgruppen och får heller inte leda till osund konkurrens. Samhalls uppdrag är att skapa meningsfulla och utvecklande arbeten åt personer med funktionsnedsättning som medför nedsatt arbetsförmåga. Det är en viktig uppgift som måste göras på rätt sätt. Centerpartiet har under en längre tid drivit på för att en översyn ska göras för att säkerställa att Samhall driver en effektiv funktionshinderpolitik som är ändamålsenlig för den målgrupp som ligger inom grunduppdraget. Riksrevisionen har granskat verksamheten och rapporten visat på brister. Därför välkomnar vi att regeringen nu går vidare med en översyn av Samhalls verksamhet. Som Riksrevisionen påpekar har styrningen av Samhall haft ett för stort fokus på affärsmässighet i förhållande till det samhällsuppdrag som i grunden motiverar företagets existens. Detta får konsekvenser för de människor som Samhall har i uppdrag att lotsa in på arbetsmarknaden. Men det får också konsekvenser för andra företag och verksamheter. I synnerhet om man i för liten utsträckning vänder sig till prioriterade målgrupper, och inte fullt ut klarar uppdraget att förbereda människor för den reguljära arbetsmarknaden. När man på dessa sätt prioriterar affärsmässigheten framför samhällsuppdraget uppstår också risker för osund konkurrens med det privata näringslivet.

Ur Centerpartiets perspektiv är det viktigt att Samhall utifrån sina förutsättningar bidrar till ett bra företagsklimat i Sverige. Därför menar vi att en översyn också behöver ta fasta på hur osund konkurrens kan undvikas, samt hur Samhall kan medverka till att utveckla och kompetensförsörja den reguljära arbetsmarknaden. Syftet med Samhall måste vara att genom olika insatser hjälpa människor att växa och utvecklas. Med rätt styrning kan verksamheten erbjuda människor en möjlighet till livsresor och personlig utveckling.

Tiden att etablera sig på arbetsmarknaden kortas

Vägen in på arbetsmarknaden ska förstärkas genom att fler får chansen till ett jobb utan utbildningskrav. Regeringen behöver därför se över möjligheten att införandet av parternas etableringsjobb, med lägre lön för nyanlända och långtidsarbetslösa, utvidgas till företag utan kollektivavtal och till bemanningsföretag på ett sätt som gör att fördelarna i etableringsjobben inte går förlorade. Etableringen av nyanlända, det så kallade etableringsprogrammet, är också en nödvändig och viktig reform för att korta tiden in på arbetsmarknaden. Utfallet av reformen som påbörjades under januariavtalet har dock inte fått önskad effekt och omfattning.

Färre och enklare subventionerade anställningar

Trots flera reformer har staten fortfarande en bred flora av anställningsstöd varav flera, i utvärderingar, visat sig mycket ineffektiva. För att effektivisera systemet bör antalet stödformer minska och reglerna för de individuella stödformerna förenklas, med fokus på att den mest effektiva formen av stöd, nystartsjobben, utvecklas och ersätter andra mindre effektiva stöd, med undantag för de stöd som berör personer med funktionsvariation. På sikt bör andelen anställningar med subventionerade medel minska.

Ökad jobbstimulans i det ekonomiska biståndet

Många långtidsarbetslösa får sin försörjning genom ekonomiskt bistånd, tidigare kallat socialbidrag. Tyvärr är det ekonomiska biståndet utformat på ett sätt så att människor alltför lätt fastnar i det för att det i många fall inte är lönsamt att börja arbeta. Alliansen införde i regeringsställning en så kallad jobbstimulans i det ekonomiska biståndet. Under samarbetet med januariavtalet och senare i samband med vårbudgeten 2022 har Centerpartiet fått igenom att stimulansen ska fördubblas till 50 procent av försörjningsstödet för att nå fler och skapa tydligare incitament att gå från bidrag till jobb. Historiskt har få personer använt sig av incitamentet och fler insatser krävs dock för att fler bidragsberoende ska använda sig av denna brygga från bidrag till arbete och inte fastna i bidragsberoende. Stimulansen behöver reformeras så att fler känner till den och använder sig av den. Handläggare ska ha skyldighet att informera om möjligheterna och de ekonomiska fördelarna med jobbstimulansen.

Lex Laval bör återinföras

Möjligheten för svenska företag att ha anställda utstationerade i andra EU-länder och tillgången till utstationerad arbetskraft i Sverige är viktig för svensk ekonomisk konkurrenskraft och tillväxtmöjligheter, och en del av den arbetskraftsrörlighet inom EU som Sverige värnar. Utstationeringen skapar möjlighet att dra maximal nytta av yrkeskompetens mellan länder i EU, till gagn för de olika medlemsländernas välfärd.

Denna möjlighet till utstationering, i kombination med rimliga och likvärdiga lönevillkor, tryggades genom det som enligt tidigare utstationeringslag kallades lex Laval.

Lex Laval krävde minimivillkor enligt svenska kollektivavtal men tryggade att stridsåtgärder inte fick vidtas om arbetsgivaren kunde visa att arbetstagarna redan hade villkor som var minst lika förmånliga som minimivillkoren i ett svenskt centralt branschavtal. De omfattande förändringarna 2017 i denna lag i syfte att försvaga den, har skapat en osäkerhet om villkoren och en ökad godtycklighet i rätten att ta till stridsåtgärder mot enskilda företag med utstationerad personal, vilket i praktiken i vissa fall kan sätta möjligheterna till att använda utstationerad personal ur spel. Det är i praktiken ofta svårt att veta vilka villkor som ska följas för utstationerade för att undvika stridsåtgärder, eftersom fackföreningarna ofta underlåter att skicka in relevanta kollektivavtalsvillkor till Arbetsmiljöverket enligt regelverket. Bevisbördan hamnar på ett orimligt sätt på de utstationerande företagen. Den tidigare regeringen införde ytterligare begränsningar genom de förändringar som trädde i kraft 30 juli 2020. Dagens regelverk går längre än vad direktiven föreskriver och emot andan, om inte även bokstaven, i EU:s utstationerings- och ändringsdirektiv. Rörligheten för arbetskraft inom EU är mycket viktig för svenska företag, men påverkades kraftigt negativt av coronapandemin, där gränser inom EU stängts med motiv att stoppa smittspridningen. Behovet kommer att vara stort att återupprätta rörligheten för arbetskraft inom EU för att få hjulen att snurra igen i den europeiska ekonomin. Sverige bör då finnas bland de länder som underlättar – inte förhindrar – en sådan utveckling.

Lex Laval i sin ursprungliga utformning, anpassad efter ändringsdirektivet, bör därför snarast återinföras för att skapa en trygghet och tydlighet vad gäller utstationering i Sverige, och att Sverige står fast vid arbetskraftsrörligheten inom EU.

Ömsesidigt erkännande avseende tjänstesektorn inom EU

För att värna svensk ekonomis konkurrenskraft och tillväxtmöjligheter och arbetskraftsrörligheten inom EU behöver även EU utvecklas för att bättre hantera nya utmaningar som kommer med en ökad globalisering, där människor och handel behöver röra sig allt mer över nationsgränserna. Den inre marknaden och den fria rörligheten är EU:s viktigaste styrkor med en enorm potential i att öppna tjänstemarknaden. Därför behöver vi verka för att principen om ömsesidigt erkännande tillämpas fullt ut på tjänstesektorn inom EU och att fler begränsningar av yrkestjänster därigenom avskaffas.

Motverka all EU-lagstiftning som hotar den svenska arbetsmarknadsmodellen

Den sociala pelaren har, trots löfte om att den inte skulle stöta sig med medlemsländernas befintliga arbetsmarknadspolitik, lett till en rad rättsligt bindande initiativ från kommissionen på det social- och arbetsmarknadspolitiska området. Flera av förslagen är numera antagna och utgör för medlemsstaterna bindande lagstiftning. När än fler konkreta förslag för genomförandet presenterats är det tydligt att den svenska arbetsmarknadsmodellen hotas och inte kommer finnas kvar i sin nuvarande form om de genomförs. För Centerpartiet har det alltid varit självklart att beslut kring arbetsmarknad

och sociala skyddsnät behöver fattas utifrån hur det ser ut och fungerar i respektive medlemsland, så nära de som berörs av politiken som möjligt, för att få önskvärd effekt. Det är medlemsländernas skyldighet att värna sina medborgares intressen – att förflytta arbetsmarknadspolitiken till EU-nivå riskerar att sänka kraven och skyddet, snarare än att höja dem.

Vi behöver inte mer lagstiftning på EU-nivå i arbetsmarknadsfrågorna, vi behöver lyssna till erfarenheterna av hur det fungerar i andra länder, dela med oss av kunskapen och fortsätta arbeta framåt utifrån hur det ser ut i Sverige. Vi behöver värna den svenska arbetsmarknadsmodellen och använda rätt verktyg i rätt sammanhang.

Sympatiåtgärder

Svensk arbetsmarknad förändras nu i rekordhastighet. Utvecklingen av artificiell intelligens, en begränsning av viktig arbetskraftsinvandring och en växande teknik-industri med nya förutsättningar kommer kräva att både avtal mellan fack och arbetsgivarorganisationer samt lagstiftning moderniseras. Sverige har länge varit känt för sin välfungerande arbetsmarknadsmodell, där strejkrätten spelar en central roll. Rätten till strejk och sympatiåtgärder måste värnas, men ibland går sympatiåtgärder – som är till för att arbetstagare ska kunna stödja andra varandra även när man jobbar på olika arbetsplatser – för långt. Det drabbar både oskyldiga företag och arbetstagare runt omkring. Om den svenska modellen ska överleva snabba och oförutsägbara förändringar på arbetsmarknaden så behöver regelverket för sympatiåtgärder regleras och moderniseras.

I grund och botten är den svenska modellen med strejker och sympatiåtgärder en styrka. Den främjar förhandlingar och skapar en hållbar arbetsmarknad där parterna kan komma överens om gemensamma lösningar, utan att staten lägger sig i. Konflikten mellan IF Metall och Tesla under 2023 är ett tydligt exempel på vikten av att låta parterna förhandla tills de når en överenskommelse. Samtidigt måste man också säkerställa att småföretagare och underleverantörer inte drabbas på ett orimligt sätt.

Om företagen som levererar mjukvara, sköter fastigheter eller hanterar it-system riskerar att gå under som en följd av en konflikt på ett storföretag de inte alls kan påverka, så blir Sverige ett mycket riskfyllt land att vara småföretagare i. Samtidigt som de stora företagen överväger att flytta till andra länder där de kan vara säkra på att deras leveranskedjor fungerar även efter en längre strejk. För att Sverige ska vara ett land med växande företag på en arbetsmarknad med stora förändringar, så bör reglerna för sympatiåtgärder ändras. Vi anser därför att sympatiåtgärder, såsom blockader och strejker, endast bör riktas mot företaget där den ursprungliga strejken äger rum. Vi anser också att de som vidtar sympatiåtgärder bör ha ett tydligt ansvar för att minimera skadan man gör på företag och arbetsplatser som inte är inblandade i den ursprungliga konflikten. Vi anser även att om en arbetsplats redan har villkor som är likvärdiga eller bättre än kollektivavtal, är det orimligt att använda stridsåtgärder för att tvinga dem att ansluta sig till ett formellt kollektivavtal. På så sätt ser vi till att alla som vill investera eller starta företag i Sverige kan lita på att den svenska modellen både värnar en stark strejkrätt och säkerställer rättvisa villkor och långsiktig trygghet och förutsägbarhet för den som vill investera eller starta företag i Sverige.

Underlätta småföretags arbete för en bättre arbetsmiljö

Arbetsmiljön på svenska arbetsplatser står sig väl internationellt. Trots detta förblir antalet arbetsplatsolyckor alldeles för många, med vissa särskilt hårt drabbade branscher så som byggbranschen. Många unga män befinner sig i riskzonen för allvarliga tillbud. Samtidigt har anmälningarna av arbetssjukdomar bland kvinnor till följd av organisatoriska och sociala problem ökat.

Coronapandemin skapade akuta utmaningar för arbetsmiljön i många branscher. För bland annat vård- och omsorgspersonal har arbetstakten under perioder varit extrem, till följd av de många sjukdomsfallen och hög sjukfrånvaro bland personer med lindriga förkylningssymtom. Många personer har utsatts för smittorisker till följd av otillräcklig skyddsutrustning och brist på rutiner, med risk också för smitta till patienter och kunder. Samtidigt har det utbredda hemarbetet, som varit till gagn för miljö och hälsa på flera sätt, vars förutsättningar behöver utvecklas och förbättras, också skapat ensamhet och isolering för många anställda, med risk för ökad psykisk ohälsa.

Det behövs specifika satsningar på bättre förutsättningar för arbetsgivare att bedriva ett förebyggande arbetsmiljöarbete. I satsningarna behövs ett speciellt fokus på små företag, eftersom de har mer begränsade resurser än stora företag. Satsningarna kan innebära kunskapsspridning, rådgivning eller bättre verktyg för att underlätta det systematiska arbetsmiljöarbetet. Dessutom är det av största vikt att förenkla regelverket, vilket kan innebära att vissa krav på arbetsmiljöområdet inte gäller lika för stora som små företag utan anpassas för att på bästa sätt säkra arbetsmiljöresultatet. En förbättrad arbetsmiljö för kvinnor är en viktig del i att minska sjukfrånvaron – inte minst i ljuset av det ovan nämnda ökade antalet arbetssjukdomar. Skyddsutrustning måste finnas tillgänglig för arbetsplatser som är utsatta för allvarliga smittorisker, och myndigheterna bör utarbeta rutiner som kan appliceras vid framtida pandemier.

Förbättra förutsättningarna för distansarbete

Med coronapandemin har arbete hemifrån, på distans, prövats i betydande omfattning. Det har visat på utmaningar, bland annat utifrån att personer som riskerat att bli isolerade socialt, men också väldigt många fördelar såsom minskade behov av transporter, mindre tid som går åt till att arbetspendla – vilket underlättar livspusslet och ger barnen större tillgång till sina föräldrar, minskade kostnader för kontor, breddad rekryteringsbas för arbetsgivare – som också innebär att stad och land binds samman.

Utvecklingen av förutsättningarna för distansarbete ligger i tiden, som en del i utveckling av digitaliseringen, ett ytterligare steg mot att göra arbetssituationen mer flexibel för fler arbetstagare och arbetsgivare, och för att skapa bättre förutsättningar för boende på annan ort som får hela Sverige att växa.

Det är därför viktigt att regelverket kring arbetsmiljö och Arbetsmiljöverkets råd och stöd följer med i tiden och anpassas till nya förutsättningar. Att erfarenheterna från hemarbetet under pandemin tas tillvara och med beaktande även av att den psykiska hälsan är en viktig del av arbetsmiljöarbetet. Även reglerna kring förmånsbeskattning behöver ses över i syfte att förbättra förutsättningarna för distansarbete. Det är därför bra att det nu tillsatts en utredning som ska se över detta – Moderniserade skatteregler för ett flexibelt arbetsliv – tjänsteställets placering och avdrag för ökade levnadskostnader (dir. 2023:75).

Stärkt jämställdhet

Centerpartiet vill uppnå ett samhälle där kvinnor och män har lika möjlighet till makt och inflytande över sin egen situation. Ett samhälle som bidrar till att kvinnor och män ska kunna försörja sig själva och inte vara ekonomiskt beroende av en partner.

En del i att det finns strukturella löneskillnader är att kvinnodominerade yrken värderas lägre än mansdominerade yrken. Centerpartiet vill att lönekartläggningar görs vart tredje år men mer ordentligt och skarpare, som ett viktigt led i att synliggöra löneskillnader. Vi har även förslag för att exempelvis statliga myndigheter ska utjämna de oförklarliga löneskillnaderna, att all individbaserad statistik ska vara könsuppdelad och att fortsatta insatser för jämställdhetsintegrering görs som en del i detta.

Samtidigt, att män i snitt tjänar mer över livet än kvinnor, beror inte bara på löneskillnader utan även på mängden arbetad tid, vilket påverkas av bland annat föräldraledighet, vab, deltidsarbete, bransch, karriär och sjukskrivning. Deltidsarbete försvårar karriär och löneutveckling. Deltidsnormen är ett problem för många kvinnor och förvärras av en inflexibel barnomsorg. Centerpartiet arbetar för att deltidsnormen för kvinnor på arbetsmarknaden bryts. I de historiska förändringarna av arbetsrätten i enlighet med parternas överenskommelse, med bakgrund i januariavtalet, ingick också förändringar i lagen om anställningsskydd där heltidsarbete nu har blivit norm. Vi arbetar också för en mer flexibel barnomsorg. Tillgången till barnomsorg är avgörande för jämställdheten, arbetskraftsdeltagandet och sysselsättningen, eftersom det möjliggör för föräldrar att arbeta när barnen är små. Det är också viktigt att fler barn får rätt till förskola och fritids oavsett föräldrarnas livssituation för att genom tidiga insatser utjämna livschanserna och på sikt öka den ekonomiska jämställdheten.

Sverige är med och bidrar till en internationell studie om jämställda löner som genomförs av den internationella organisationen OECD. Studien ska kartlägga de metoder som används i olika länder för att uppnå jämställda löner. Även Kommissionen för jämställda livsinkomsters slutrapport har gett ytterligare underlag för att främja ekonomisk jämställdhet. Målet om lika lön för likvärdigt arbete är viktigt och vi måste fortsätta arbeta för att nå detta. Vi behöver, likt andra nordiska länder, fortsätta arbeta med att ta nya steg och utreda nya sätt för att minska lönegapet mellan kvinnor och män.

Samtidigt som det finns ett gap i sysselsättning mellan utrikes och inrikes födda, finns också ett gap mellan utrikes födda män och kvinnor. Integration är därmed också en fråga om jämställdhet. Särskilt utrikesfödda kvinnor och som har flytt från sitt hemland har i genomsnitt haft svårt att komma snabbt i arbete. Den inledande tiden i Sverige domineras alltför ofta av att kvinnan gör det obetalda hem- och omsorgsarbetet, vilket kraftigt minskar chansen att komma ut på arbetsmarknaden. Tiden i föräldraförsäkring bör därför bli mycket mer jämställd och annars begränsas och språkutbildning påbörjas parallellt med eventuell föräldraledighet, till exempel med hjälp av Centerpartiets förslag om införande av integrationsförskolor. Detta är dock endast en del av problembilden. Vi anser därför att regeringen bör ge Jämställhetsmyndigheten i uppdrag att se över effekterna av integrationsinsatser ur ett jämställdhetsperspektiv.

Sjukskrivning och jämställdhet

Kvinnor står i dag för en betydande del av sjuktalen. En orsak som ofta lyfts är att kvinnor i en relation tar ett större ansvar för hemmet än män samtidigt som män och kvinnor arbetar i lika hög utsträckning. Forskningen visar också att det kan bero på att fler kvinnor jobbar inom yrken med hög stressnivå så som vård, skola och omsorg samt att vården bemöter män och kvinnor med stressymptom olika. Att kvinnor i högre utsträckning är sjukskrivna är i grunden ett jämställdhetsproblem. Vi vill därför särskilt se över kvinnors sjukskrivningar och hitta lösningar till det stora problem som kvinnors sjukskrivningar innebär.

Underlätta skapande av gigjobb och öka gigarbetares inkludering i socialförsäkringssystemet

Centerpartiet ser möjligheterna med gigeconomien och de så kallade gigjobben. Det kan vara ett viktigt steg in på arbetsmarknaden. För att förbättra möjligheterna för gigjobben tillsattes en utredning inom ramen för januariavtalet om förenklade skatteregler för att underlätta och främja egenföretagande, vars arbete presenterades den 1 juli 2021 (SOU 2021:55 ”Mikroföretagarkonto – schabloniserad inkomstbeskattning för de minsta företagen”). Detta var dock bara början på ett viktigt och nödvändigt arbete på detta område, det behövs fler åtgärder för att underlätta skapandet av gigjobb och för att öka gigarbetares inkludering i socialförsäkringssystemet.

Förändrat takbelopp för arbetslöshetsförsäkringen

Den nuvarande regeringen har nyligen infört nya regler för arbetslöshetsförsäkringen som vi i Centerpartiet länge drivit på för. Förändringarna innebär en modernisering på flera viktiga punkter, inte minst genom att på ett mer flexibelt sätt baseras på faktiskt inkomst. Dessutom kommer den, som Centerpartiet drev fram, trappas av något snabbare än tidigare, samtidigt som den är mer generös inledningsvis.

Men genom att permanenta de höga taken i arbetslöshetsförsäkringen som tillfälligt fanns under pandemin har regeringen gått på tvären mot vad arbetslinjen borde innebära. Med tanke på att de som omfattas av arbetslöshetsförsäkringen har goda möjligheter att få ett nytt jobb, jämfört med andra grupper, så är det en märklig prioritering, som är kostsam både i form av högre arbetslöshet och utrymme i budgeten. Regeringen bedömde själva, i budgetpropositionen för år 2023, effekten av sin politik som följer: ”De bedömningsbara reformer i denna proposition som föreslås och aviseras för att genomföras 2023 bedöms emellertid på lång sikt minska sysselsättningen och antalet arbetade timmar, samtidigt som arbetslösheten ökar. Detta är en följd av att de negativa effekterna för sysselsättningen och arbetslösheten av att bibehålla dagens nivå på arbetslöshetsersättningen bedöms vara större än de samlade positiva effekterna av övriga reformer.” Konjunkturinstitutet konstaterar följande: ”Höjningen av taket och grundnivån i arbetslöshetsersättningen gör att det ekonomiska utbytet av att vara arbetslös jämfört med att arbeta ökar, vilket i sin tur bedöms leda till en ökad arbetslöshet och minskad sysselsättning på sikt.”

Inga åtgärder har genomförts av regeringen därefter för att motverka dessa effekter och utifrån innehållet i propositionen kommer de höga beloppen inte att justeras nu heller. Centerpartiet anser istället att ersättningsnivåerna utifrån dagens system bör reformeras på ett sätt som kombinerar ett fortsatt relativt högt lönetak med en förhållandevis snabb och symmetrisk avtrappning. Det införs också en borte tidsgräns för aktivitetstöd på tre år. Arbetslöshetsförsäkringen blir på detta sätt en trygg omställningsförsäkring som bidrar till såväl trygghet som minskad arbetslöshet.

Fortsatta deltidstudier med bibehållen ersättning

Med utvecklingstakten i samhället finns behov att på flera sätt möjliggöra kompetensutveckling och studier längre fram i livet, och att inte motverka steg som tagits av de som blir arbetssökande i denna riktning. Idag finns också flera utbildningar som bygger på möjligheten att arbeta heltid och att studera deltid på distans.

Det är viktigt att arbetslöshetsförsäkringen (a-kassan) fokuserar på omställning, uppmuntrar till rörlighet och underlättar för människor att snabbt byta arbete. Då är det viktigt att den som är arbetssökande kan ta ett nytt arbete på heltid/utifrån arbetsförmåga. För studier finns vidare specifikt studiemedel och studielån, vars mål är att garantera försörjning under studier. Därför har det också varit viktigt att höja åldersgränsen i CSN och att vi sett till att genomföra de historiska förändringarna av arbetsrätten tillsammans med ett grundläggande omställnings- och kompetensstöd och ett nytt parallellt offentligt studiestöd, i enlighet med parterna överenskommelse, med bakgrund i januariavtalet.

En arbetslöshetsförsäkring som öppnar för deltidstudier behöver med andra ord kunna säkerställa att den arbetssökande därmed inte hindras från att ta arbete. Möjligheten att studera med a-kassa på deltid är och ska vara ett undantag och inte en regel. Samtidigt är det viktigt att påbörjade studier kan fullföljas och inte hindras i den mån arbetslinjen fortsatt kan upprätthållas. Vi vill därför att reglerna förändras så att arbetssökande kan fortsätta sedan tidigare påbörjade deltidstudier som inte begränsar dennes möjligheter att ta ett nytt arbete.

Kompetensförsörjning

Efterfrågan av viss en kompetens förändras och utvecklas över tid. Nu och i framtiden kommer AI-perspektivet behöva finnas med i samhällsbygget. Det finns många möjligheter med olika sorters AI samtidigt som det lyfts en del farhågor. Därför behöver vi se till att vara förberedda med mer kunskap. Framtidens arbete med AI kommer även mest troligt sätta krav på ett kontinuerligt lärandebehov och en flexibilitet. Det handlar inte enbart om att lära sig den nya tekniken utan det kan också komma att innebära nya krav på kognitiva förmågor. Detta kan komma att ställa nya krav på tillgången till olika former av utbildnings- eller träningsmöjligheter under arbetslivet och påverka det befintliga utbildningssystemet och arbetsmarknaden. Den genomsnittliga distributionen av utbildning under ett arbetsliv har under lång tid huvudsakligen varit koncentrerad till åren före arbetslivets början eller tidigt i karriären – genomsnittsåldern för att ta ut sin första högskoleexamen i Sverige är ungefär 28 år, högst i OECD. Vi anser därför att en

utredning bör tillsättas med uppdrag att kartlägga behov och förutsättningar för framtidens utbildning, arbete och ett lärande arbetsliv.

Jonny Cato (C)

Christofer Bergenblock (C)

Martina Johansson (C)

Catarina Deremar (C)

Niels Paarup-Petersen (C)

Helena Vilhelmsson (C)

Anders W Jonsson (C)

Anne-Li Sjölund (C)

Alireza Akhondi (C)